

மவ்லவிமார்கள் எடுத்துரைக்கின்ற இறையச்சமுடையவருக்கான பொருள் சரியானதல்ல. ஒரு நபர் நாவினால் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு அவரது செயல் வெளிப்படையில் அதன் அடிப்படையில் இருந்தாலும், இல்லையென்றாலும் அல்லது அவர் பொய்யே பேசி விட்டாலும், திருடனாலும் அவர் இறையச்சமுடையவர் ஆவார் என்ற விளக்கம் சரியானதல்ல. அதாவது வெறும் மஸ்லிம் என்று கூறிவிடுவது இறையச்சமல்ல. தக்வாவிற்கும் படித்தரங்கள் உள்ளன. அது முழுமையடையாத வரை மனிதன் முழுமையான இறையச்சமுடையவனாக ஆக முடியாது. முழுமையான அளவில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் விஷயமே பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒரு நபருக்கு பசியும், தாகமும் ஏற்பட்டு ரொட்டின் ஒரு துண்டையும், தண்ணீரின் ஒரு துளியையும் அவர் எடுத்துக் கொள்வதால் அது அவரது தாகத்தை தணித்து விடாது.

மவ்லவிமார்கள் தங்களது அறிவை வெளிப்படுத்துகின்றனர். அது அவர்களின் இறையச்சமல்ல. தக்வா என்பது செயலால் வெளிப்படுகின்றது. ஒருவரை மவ்லவி என்று கூறுவதாலோ அல்லது அவர் ஒரு பெரிய அறிஞராக ஆகி விடுவதாலோ அவரிடத்தில் இறையச்சம் உருவாகி விடாது.

அன்னார் (அலை) கூறினார்கள்: ஒருவருக்கு பசியும், தாகமும் ஏற்பட்டால் ஒரு துண்டு ரொட்டியும், ஒரு துளி தண்ணீரும் எடுத்துக் கொள்வது அவருக்கு திருப்தியளித்து விடாது. அது உயிரையும் காப்பாற்றாது. முழுமையான உணவும், தண்ணீரும் அவருக்கு கிடைத்து விடாத வரை எந்தப் பயனும் இல்லை. இதே நிலைதான் இறையச்சத்தின் நிலை ஆகும். எதுவரை மனிதன் முழுமையான முறையில் எல்லா அம்சங்களின் அடிப்படையிலும் அதனை மேற்கொள்வதில்லையோ அதுவரை அவனால் இறையச்சமுடையவனாக ஆக முடியாது.

இந்த விஷயம் இல்லையென்றால் பின்னர் நாம் ஒரு நிராகரிப்பாளரையும் இறையச்சமுடையவர் என்று கூற முடியும். ஏனென்றால் இறையச்சத்தின் ஏதாவதொரு அம்சம் அவரிடத்திலும் இருக்கும். அவரிடம் நிச்சயம் இருக்கும். ஏதாவதொரு நன்மையை அவர் செய்யவே செய்வார். அதனால் அவர் இறையச்சமுடையவராக ஆகி விட மாட்டார். அல்லாஹ் வெறும் இருஞ்டன் எவரையும் படைக்கவில்லை. எல்லா தீமைகளையும் எல்லாரிடமும் உருவாக்கவில்லை. நன்மைகளும் இருக்கின்றன. எனவே பெயரளவில் இறையச்சம் ஒரு நிராகரிப்பாளரிடம் இருந்தால் அது அவருக்கு எந்த பயனும் தர முடியாது. உள்ள ஒளிமையாகின்ற அளவிற்கு அது போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்.

ஏற்கனவே கூறப்பட்டு விட்டதைப் போன்று அவர் அல்லாஹ்வின் உரிமைகளையும் வழங்கக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும். அடியார்களுக்குரிய உரிமைகளையும் வழங்கக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும். எல்லா விதமான சிறப்புகளும் அவரிடம் இருக்க வேண்டும்.

அன்னார் (அலை) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்

திருப்தி கொள்ள வேண்டும். எல்லாத் தீமைகளிலிருந்தும் மனிதன் தப்பித்து விட வேண்டும். நாங்கள் நோன்பு நோற்பதில்லையா? தொழுவதில்லையா? என்று கூறக் கூடிய பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் இருக்கின்றனர். ஆனால் இந்த (வெளிப்படையான) விஷயங்களால் மட்டும் அவர்கள் இறையச்சமுடையவர்களாக ஆக முடியாது. தக்வா என்பது வேறொரு விஷயம் ஆகும். சகோதர நிலைகளாக இருந்தாலும் சரி, சமுதாய ரீதியினாலும் சரி, நண்பர்கள் என்ற ரீதியிலும் சரி, நகரத்தின் தலைவர்கள் என்றாலும் சரி, இறைவனிடம் அச்சம் கொண்டு எல்லா வகையிலும் அதனை முறிக்காமல், மனிதன் அல்லாஹ்விற்கு

முதன்மை வழங்கவில்லையென்றால், இறைவனுக்காக எல்லா இழிவையும் சகித்துக் கொள்வதற்கு ஆயத்தமாக இல்லையென்றால் பின்னர் அவன் இறையச்சமுடையவனாக இருக்க முடியாது.

திருக்குர் ஆனில் பெரும் பெரும் வாக்குறுதிகள் இறையச்சமுடையவருடன் செய்யப்பட்டுள்ளன. தங்களது ஆற்றலுக்கேற்ப தங்களால் முடிந்த வரை இறையச்சத்தை மேற்கொண்ட இறையச்சமுடையவர்களைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. மனிதத் தன்மை மற்றும் ஆற்றல் எதுவரை அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கியதோ மேலும் ஆற்றல்கள் இழந்து விடும் வரை தொடர்ந்து இறையச்சத்தில் எவர்கள் நிலைநின்றார்களோ அவர்களே இறையச்சமுடையவர்கள். அடுத்து இறையச்சமுடையவர்கள் அற்றலை வேண்டினார்கள். அதான்மாக, உதாரணமாக, நீராகரிப்பவரும், அறிவுப்பூர்வமான சான்றுகள், கூற்றுகள் போன்றவற்றால் இறை அடையாளங்களை மறுப்பவரும் ஒருபோதும் இறையச்சமுடையவராக இருக்க முடியாது. இறையச்சமுடையவர் துடித்து, நடுநடுங்கி விட வேண்டும்.

தனது வருகையைப் பற்றி குறிப்பிடவாறு அன்னார் (அலை) கூறுகின்றார்கள்: உலகில் இவ்வாறு நடந்துள்ளதா? அதாவது 24

ஆண்டுகள் தொடர்ந்து ஒரு மனிதர் இரவில் திட்டம் தீட்டுகிறார். காலையில் ஒரு நாள் இறைவன் பக்கம் சுட்டுக்காட்டி, எனக்கு இந்த வஹி அல்லது இல்லூம் வந்துள்ளது என்று அவர் கூறுகின்றார் என்றால் அவ்வாறு கூறக் கூடிய அந்த நபரை இறைவன் பிடிக்காமல் இருந்துள்ளானா? இதன் மூலம் உலகில் இருள் உண்டாகி விடும். படைப்பினங்கள் அழிந்து விடும். இறையச்சமுடையவர் ஒரே ஒரு விஷயத்திலிருந்து பயன் பெற்று விடுவார். இங்கு ஆயிரம் விஷயங்கள் உள்ளன. காலமும் தனியாக அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஹதீஸ்கள் மீன்குமீன்கும் என்றும் கூறுகின்றன. சூரா நூரிலும் மீன்குமீன்கும் என்ற சொல் உள்ளது. கடுமையான உள்ளதுடனும், விலங்குகளைப் போன்றும் வாழ்க்கையை கழிப்பது என்பது ஒரு வேறுபட்ட நிலையாகும். நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் முஜத்தித் வருகின்றார் என்று மக்கள் கூறி வந்தனர். தற்போது 22 ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. நாம் இந்த கூற்றை கூறுகின்ற நேரத்தில் 22 ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன.

அப்போது அன்னார் (அலை) கூறினார்கள்: சூரிய சந்திர கிரகணமும் நிகழ்ந்து விட்டது. பினேக் நோயும் வந்து விட்டது. ஹஜ்ஜாம் தடை செய்யப்பட்டு விட்டது. இந்த அனைத்து விஷயங்களைப் பார்த்த பிறகும் இந்த மக்கள் இப்போதும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லையென்றால் அவர்களிடம் இறையச்சம் உள்ளது என்பதை நம்மால் எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் மீது நிராகரிப்பின் ஃபத்வாக்களை வழங்கக் கூடிய

